

Dosar nr. /2006

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 708/R

Ședința publică din 5 octombrie 2006

Completul compus din:

Președinte –

Judecător –

Judecător –

Grefier –

Pe rol judecarea recursului declarat de **SC SRL**,
cu sediul în jud. Harghita,
împotriva sentinței nr. 1861/31.05.2006 pronunțată de Tribunalul
Harghita.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa
părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care :

Se constată faptul că recursul este declarat și motivat în
termenele legale, este legal timbrat fiind achitată taxa de timbru de 10,00
RON prin chitanța CEC nr. 7596817/28.09.2006 depusă la fila 13 dosar
și s-a anulat timbru judiciar de 0,15 RON. De asemenea se constată
faptul că s-au depus la dosar prin registratura instanței, la data de 28
septembrie 2006 întâmpinare din partea intimătei DGFP Harghita, la
data de 2 octombrie 2006 cerere de amânare din partea recurentei, în
vederea angajării unui apărător.

Instanța respinge cererea de amânare formulată de recurentă
în vederea angajării unui apărător, având în vedere data la care a fost
declarat recurs.

Față de actele și lucrările dosarului, instanța reține cauza în
pronunțare.

CURTEA DE APEL

Prin sentința civilă nr. 1861 din 31 mai 2006, Tribunalul Harghita a respins contestația formulată de reclamanta SC SRL , în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita.

Prima instanță a reținut că reclamanta prin acțiunea înregistrată la 28 martie 2006 a solicitat anularea unui număr de 44 de acte administrative denumite „titluri executorii”, ce i-au fost comunicate la data de 28 aprilie 2005 în cadrul procedurii de executare silită în dosarul de executare nr. 11254 din 20 aprilie 2005 a AFP Miercurea Ciuc, contestând și Decizia nr. 46 din 6 septembrie 2005 emisă de DGFP Harghita, privind soluționarea contestației împotriva titlurilor indicate.

Motivele care au stat la baza acțiunii reclamantei, așa cum au fost reținute de prima instanță, au fost acelea că, executarea silită s-a pornit în baza actelor administrative atacate și nu în baza deciziilor de referire la obligațiile de plată accesorii, că soluția dată în contestație, aceea de respingere ca nedepusă în termen, nu este legală, deoarece actele denumite „titluri executorii” nu au fost completate cu data emiterii și au fost comunicate la 28 aprilie 2005, iar contestația a fost depusă în 10 zile, prin urmare, contestația trebuia analizată pe fond.

Din motivarea Deciziei nr. 46/2005 rezultă că cele 44 „titluri executorii” sunt notificările organului de executare ca titlu de creanță, caz în care deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale care potrivit art. 85 lit. „c” Cod procedură fiscală, sunt asimilate deciziilor de imputare și au devenit titluri executorii, prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege.

Tot în considerentele deciziei se precizează că organul fiscal a făcut referire și la documentul prin care s-a stabilit și individualizat suma de plată, acesta reprezentând numărul și data deciziei de imputare, iar deciziile au fost comunicate societății comerciale reclamante prin poștă cu confirmare de primire în mai multe tranșe, la datele de 3 noiembrie 2004; 10 ianuarie 2005; 13 ianuarie 2005 și 15 februarie 2005.

Pentru pronunțarea deciziei de respingere a contestației ca nedepusă în termen, s-a luat ca dată de referință data la care a fost înregistrată la Judecătoria Miercurea Ciuc contestația la executare sub nr. 1414/2005.

Instanța a apreciat că cele 44 titluri executorii reprezintă, conform art. 85 lit. „c” Cod procedură fiscală, titluri de creanță și sunt asimilate deciziilor de impunere devenind titluri executorii prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege, actele au fost comunicate reclamantei între data de 3 noiembrie 2004 – 15 februarie 2005, iar aceasta a depus contestație la executare la Judecătoria Miercurea Ciuc

la 10 mai 2005, prin urmare, decizia emisă de pârâtă este legală, reclamanta nerespectând termenul legal prevăzut de art. 176 Cod procedură fiscală.

Împotriva hotărârii primei instanțe a declarat recurs reclamanta, solicitând casarea și rejudecând în fond, admiterea acțiunii, invocând motivele prevăzute de art. 304 pct. 7 și 9 și art. 304¹ Cod procedură civilă.

Recurenta a susținut practic motivele din contestația referitoare la cele 44 titluri executorii, care nu au fost corect completate, nu sunt legal întocmite, sunt nule, fictive și că, deși se reține că „într-adevăr, în ce privește forma titlului executoriu.....acesta trebuia să conțină elementele prevăzute de art. 136 alin. 5 și art. 42 alin. 2 Cod procedură fiscală.....” dispozitivul hotărârii este contrar celor constatate. S-a precizat că un act care nu este valabil „ab initio”, nu poate să devină act valabil prin simpla trecere a unui termen.

S-a considerat că instanța practic a omis motivarea deoarece s-a sprijinit pe susținerile pârâtei, fără a detalia la ce se referă, în plus, la dosarul cauzei nu se află recipisele la care se referă pârâta.

Pârâta intimată a formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului, susținând temeinicia și legalitatea hotărârii judecătorești.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor invocate, ținând cont și de incidența prevăzută de art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța constată că recursul reclamantei este nefondat.

Reclamanta, în cadrul contestației la executare înregistrată la Judecătoria Miercurea Ciuc la 10 mai 2005 a solicitat anularea celor 44 titluri executorii depuse ca anexă la somația nr. 19/30/1/2003/3423, emisă de AFP Miercurea Ciuc, iar judecătoria prin sentința civilă nr. 1011 din 30 iunie 2005 și-a declinat competența de soluționare în favoarea Direcției Generale a Finanțelor Publice Harghita. În acest mod a fost investită DGFP Harghita cu soluționarea unei contestații.

Termenul de contestare diferă, potrivit distincțiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, astfel că există un termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal pentru situația în care contestația vizează faptul că acesta nu conține elementele prevăzute la art. 42 alin. 2 lit. „i” Cod procedură fiscală și de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii în celelalte situații.

În motivarea Deciziei nr. 46/2005 s-a reținut că, într-adevăr, actele comunicate la data de 3 noiembrie 2004 nu conțin elementele prevăzute la art. 42 alin. 2 lit. „i” Cod procedură fiscală, dar față de data comunicării s-a depășit termenul de 3 luni, iar pentru restul actelor contestate s-a depășit termenul de 30 de zile.

La dosarul anexă, atașat la dosarul nr. /2006 al Tribunalului Harghita – filele 109-164, se află copia xerox a deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent și confirmările de predare prin poștă – filele 122, 147, 151. Sumele datorate de societate au fost individualizate prin aceste decizii, iar procedura de executare silită a demarat prin emiterea somației și a titlurilor executorii.

Întrucât reclamanta nu a depus contestație la organul fiscal al cărui act administrativ este atacat, ci la instanță în cadrul contestației la executare, în mod corect organul de soluționare a contestațiilor s-a raportat la data înregistrării contestației pentru a verifica respectarea termenului de contestare. Față de această dată, soluția respingerii ca tardiv depusă a contestației, este corectă și instanța reținând că cele 44 acte administrativ fiscale contestate potrivit art. 85 lit. „c” Cod procedură fiscală, sunt asimilate deciziilor de impunere devenind astfel titluri executorii prin expirarea termenului de plată prevăzute de lege și că s-a făcut referire și la documentul prin care s-a stabilit și individualizat suma de plată, acesta reprezentând numărul și data deciziei de impunere, nu a făcut decât să invoce un text legal care să justifice interpretarea dată, având documentele depuse la dosarul anexat. În acest context, motivarea instanței este corespunzătoare datelor aflate la dosar și în acord cu textele legale care reglementează termenul de depunere a contestației, sub sancțiunea decăderii.

Nu se poate reține argumentul recurentei că un act care nu este valabil „ab initio” nu poate să devină valabil prin simpla trecere a unui termen, deoarece în cauză dedusă judecății este vorba despre o contestație tardiv formulată în cadrul căreia nu se mai poate analiza nici îndeplinirea condițiilor de formă ale actului fiscal contestat. Astfel, verificarea formulării în termen a unei contestații este prioritară aspectelor legate de fondul contestației, legiuitorul prevăzând în mod expres la articolul care reglementează „soluționarea contestației” că organul de soluționare se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

Coroborând datele reținute în decizia atacată și cele din considerentele hotărârii primei instanțe cu documentele aflate la dosarul anexă al organului administrativ fiscal atașat dosarului instanței de fond, instanța nu poate reține că obligațiile de plată a sumelor pretins a-i fi restituite, i-au fost comunicate doar în cadrul procedurii executării silite, respectiv la data de 28 aprilie 2005, astfel că, în mod justificat contestația s-a apreciat a fi formulată peste termenul legal și respinsă ca atare.

În ceea ce privește motivul invocat de recurentă în sensul că susținerile instanței din cuprinsul considerentelor este în contradicție totală cu cele cuprinse în dispozitiv, instanța de recurs constată că acesta nu se verifică, deoarece aspectele învederate de părți și prezentate ca atare în considerente, nu sunt asumate în motivarea soluției, instanța după ce folosește formula „asupra cauzei”, își exprimă poziția față de aplicabilitatea textului art. 85 lit. „c” Cod procedură fiscală și apoi, raportându-se la confirmările de primire din perioada 3 noiembrie 2004 – 15 februarie 2005 și data depunerii contestației la executare, constată că s-a depășit termenul legal prevăzut de art. 176 Cod procedură fiscală, situație care nu necesită o altă motivare, iar tardivitatea împiedică analiza pe fond a cauzei.

Față de cele ce preced, văzând și prevederile art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța va respinge ca nefondat recursul reclamantei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursul declarat de **SC SRL**, cu sediul în _____, jud. Harghita, împotriva sentinței nr. 1861 din 31 mai 2006 pronunțată de Tribunalul Harghita în dosarul nr. _____/2006.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 5 octombrie 2006.

PREȘEDINTE.

JUDECĂTORI,

 GREFIER,